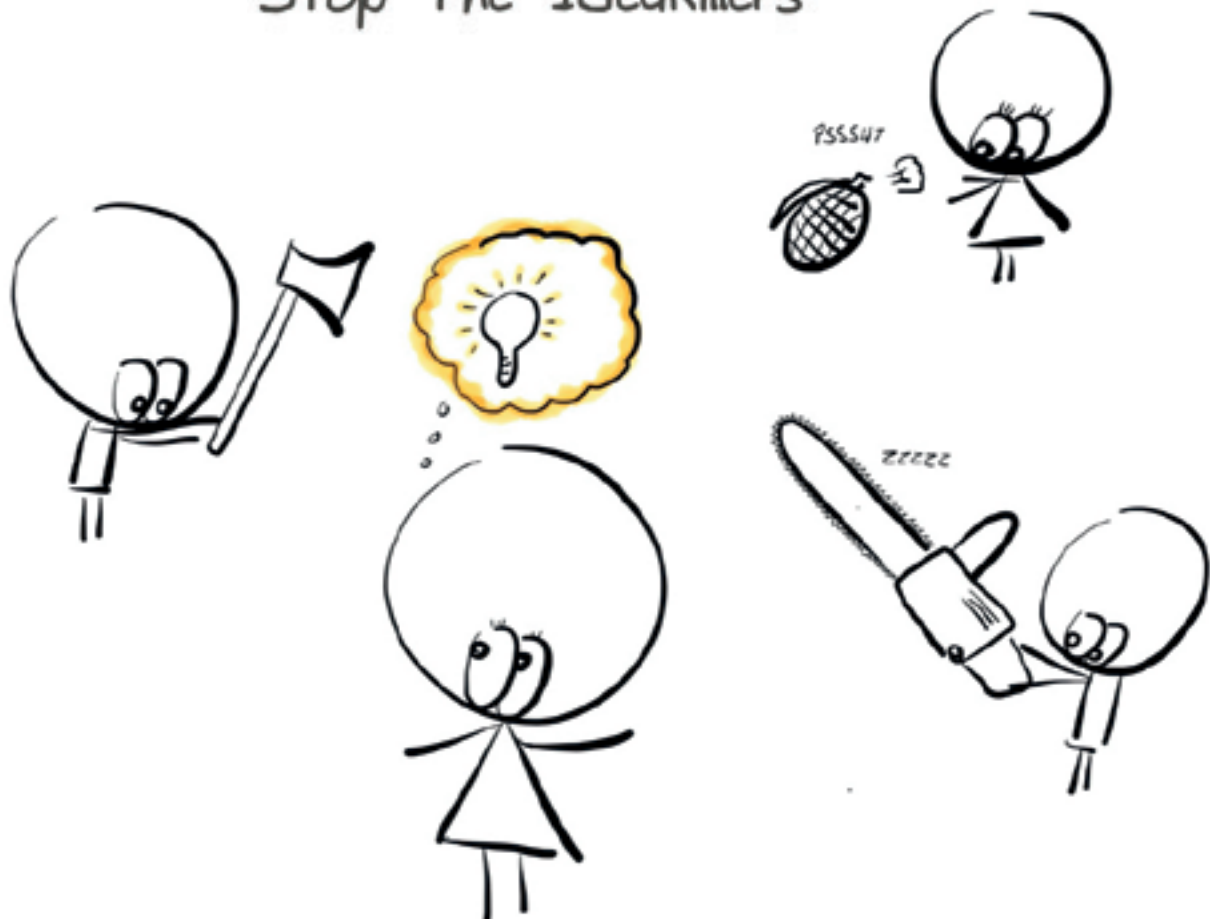

Tekst: Jeanne Hoogers

Als je echt wilt is er altijd een alternatief te bedenken

Stop the Ideakillers

Cyriel Kortleven geeft graag simpele en pragmatische tools voor verandering, creativiteit en innovatie.

Cyriel Kortleven zag de afgelopen maanden, net als wij allemaal, hoe enorm alles kan veranderen. “Er is altijd een alternatief te bedenken, misschien een dat je liever niet wilt, maar het kan.” Kortleven zet mensen graag aan tot anders denken en wil ze in contact brengen met hun creativiteit. Dit gaat hij ook met ons doen in de Week van de vereniging. Uiteraard op gepaste, digitale afstand doet hij er alles aan om de vonk over te laten springen.

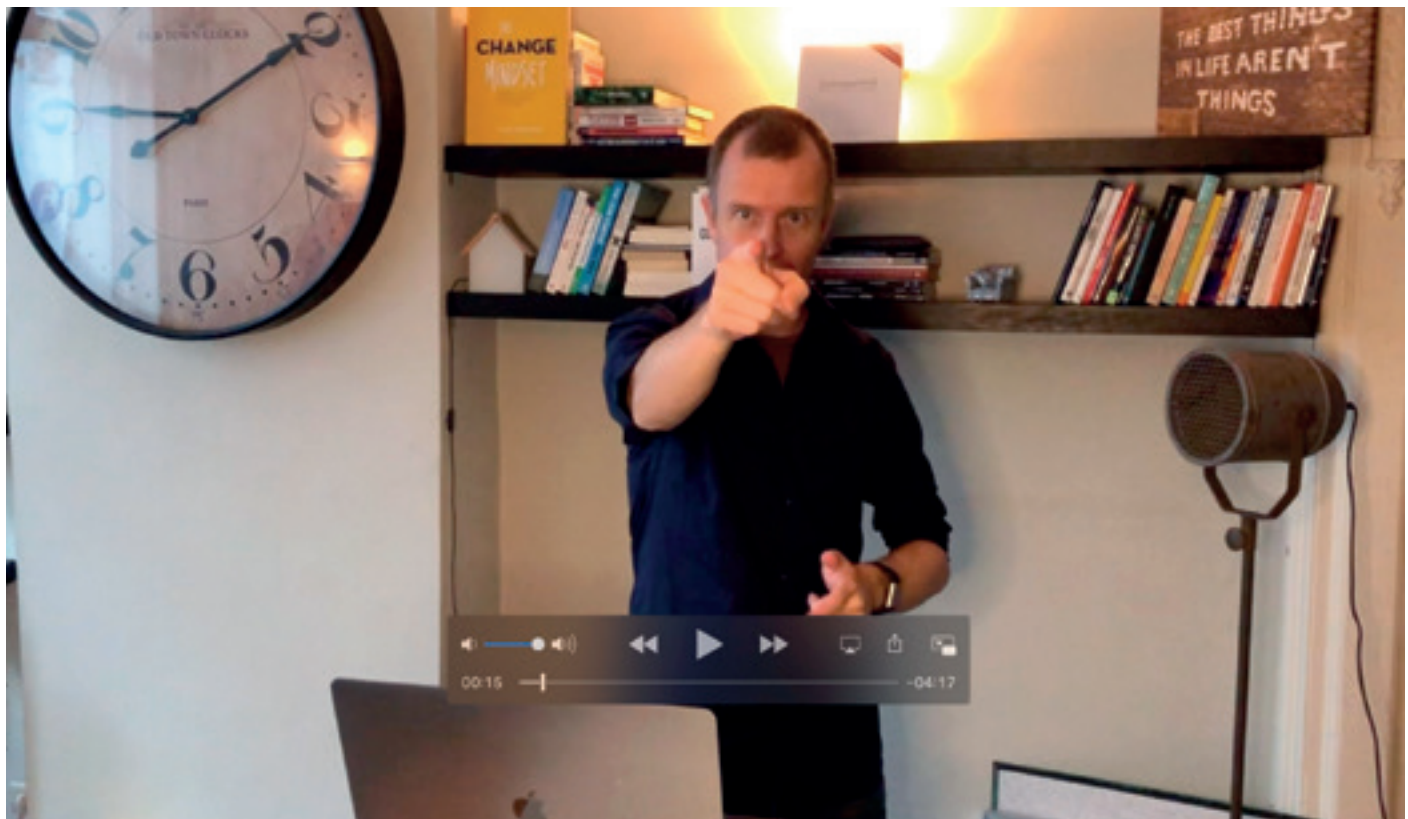
Zoek de sprankel

De afgelopen maanden zijn niet alleen een van de “mooiste bewijzen dat veranderen kan en sneller dan je voor mogelijk had gehouden”, er is ook een keerzijde. De druk is zeker niet minder geworden, ook niet bij verenigingen. De economische werkelijkheid is harder dan ooit. Hoe houd je dan nu toch nog iets vast van de veranderkracht en positiviteit die we ook hebben ervaren? Kortleven: “Ga uitzoeken wie of wat gezorgd heeft voor de sprankel. Wie of welk initiatief heeft de

verandering mogelijk gemaakt? Kun je die mensen iets meer in een vorm zetten waarin ze dat kunnen blijven doen?”

Klein en creatief

Inspirators als Kortleven zijn gezochte sprekers voor grote, bureaucratische organisaties en bedrijven. Maar hoe kun je in een kleine organisatie, zoals een gemiddeld verenigingsbureau, zorgen voor genoeg ruimte voor creativiteit? “Inderdaad hebben mensen in een grote organisatie vaak te maken met een bureaucratie die de ideeën fijnknijpt. Maar ook in een vereniging heb je ideeëncillers, denk aan het gebrek aan tijd en mankracht om de ideeën uit te werken en uit te voeren. En je moet je ideeën ‘verkopen’ aan de achterban, die de besluiten neemt. Daar ga ik in de Week van de vereniging mee oefenen. Het komt erop neer dat je van de ja-maar-stand overstapt naar de ja-en-stand: Laten we het uitproberen. Het is een oefening die je ook heel goed in een ALV kunt doen. Het helpt om veel beter te kijken naar de

voor- en nadelen van een bepaald idee. Het brengt de weerstand beter in kaart en laat zien wat de toekomst is.”

Status quo

“Door ja-en te denken laat je zien wat je moet uitproberen om je weg naar de toekomst te vinden. Mensen zijn geneigd om vast te houden aan het bestaande, ze zien vaak de nadelen van de status quo niet.” Kortleven tipt daarom om ook de status quo mee te nemen als scenario voor over vijf jaar. Dus niet alleen de vraag stellen: gaan we deze nieuwe weg in en waar brengt die ons? Maar tegelijkertijd ook kijken wat er gebeurt als je vijf jaar niets verandert. “Oké, dit werkt nu, maar werkt het over vijf jaar nog? De kunst is om in een bijeenkomst de energie en de aandacht naar de toekomst te brengen, want als het goed is ben je daarvoor bij elkaar.”

Grote droom, nanostap

“Als je als vereniging wilt overleven, moet je ook echt dingen uitproberen. Droom gerust groot, maar zet kleine stappen. Begin te experimenteren, met een deel van de leden of activiteiten. Bijvoorbeeld met de jongste leden. Creëer bewust situaties waarin je iets uitprobeert. Zet nanostappen. Stel je voor: je hebt maximaal een uur en maximaal 10 euro, wat zou jij daarmee kunnen doen? Een voorbeeld is om de evaluatie van een event concreet te maken. Je stuurt niet achteraf een enquête, maar laat deelnemers een balletje gooien in een van de drie dozen: helemaal niets, ging wel en super. Observeer en vraag een paar mensen wat zij ervan vinden. In deze tijd moet je dit misschien digitaal vertalen, maar ook dat kan. En laat het idee los dat je alles moet doen voor iedereen. Dat helpt enorm om nanostappen te kunnen zetten. Het mag ook een keer met een heel klein groepje. Door iets echt uit te proberen leer je of het werkt of niet.”

Je ding online

Het is al heel gewoon geworden om bij alles meteen na te denken over de digitale vertaling of variant. Is dat ook zo voor Kortleven? “Ik had in het voorjaar twaalf presentaties staan die allemaal wegvielen en er kwam niets bij voor de maanden daarna. De eerste weken stond ook ik stil. Mij werd gevraagd om webinars te geven, maar ik vond dat niet mijn ding. Voor mij was het chaos en verwarring: wanneer mag ik weer op het podium? Ik denk nu dat dat pas kan als er een vaccin is, zeker internationaal. Dus ik ben gaan zoeken. Hoe kan ik ‘mijn ding’ vertalen naar online? En kan dat eigenlijk wel: ik ben sterk in energie creëren, interactie, mensen meekrijgen. Online voel je die energie niet. Dus dat ben ik gaan uitzoeken.”

Online interactie

“Digitaal wordt steeds meer interactie mogelijk, denk aan de break-outgroepjes in zoom, en ik vind het ‘mijn ding’ om

Week van de Vereniging

Er zijn alweer kleinschalige bijeenkomsten en hybride events, maar een congres met honderden deelnemers, zoals het DNA Jaarcongres kan nog niet fysiek. Daarom organiseert DNA dit jaar de Week van de Vereniging van 16 tot 20 november.

In de week van de vereniging worden er iedere dag ten minste twee online sessies gegeven. Van Ledenbinding 2.0, belangenbeharting, de uitkomsten van het Nationaal Verenigings Onderzoek tot aan de wet Bestuur en Toezicht.

DNA houdt je op de hoogte!

te spelen en te experimenteren met de mogelijkheden en beperkingen. Mij gaat het erom de energie van het bij elkaar komen ook online op te roepen en vast te houden. We kunnen leren om de juiste knopjes te gebruiken, maar we kunnen als deelnemers ook iets vertellen door post-its te plakken, met de stand van je arm voor de camera aan te geven wat je vindt of samen een googledocument te maken. Ik heb bij online bijeenkomsten vaak de rol van moderator en dan stel ik veel vragen in de chatfunctie, maak veel polls en zoek ik naar simpele technieken die iedereen meteen snapt. Ik ben nu bijvoorbeeld aan het experimenteren met mogelijkheden om iets persoonlijks toe te voegen. Maar digitaal blijft moeilijker: je moet overal goed over nadenken, tijd is lastiger en je hebt snel meer rollen, bijvoorbeeld spreker én moderator.” Nog een laatste tip: “Laat niet iedereen zichzelf op mute zetten en zet de camera’s wel aan. Het is prima als iemand geluid en beeld even uitzet omdat hij door iets gestoord wordt, maar zorg dat iedereen direct actief meedoet, dan hoor je tenminste weer een keer iemand lachen.”